خبر

ترجیح می‌دهم در دوران کرونا کمتر کار کنم

شهرام عبدلی درباره آخرین فعالیت‌های خود در عرصه بازیگری توضیحاتی را ارائه داد.

شهرام عبدلی بازیگر سینما و تلویزیون در گفت‌وگو با صبا درباره کارهای جدید خود اظهار کرد: «فرشتگان بی‌بال» عنوان سریالی به کارگردانی امیرحسین عنایتی است که من در آن به عنوان بازیگر حضور داشته‌ام و هم‌اکنون نیز آماده پخش است.

وی ادامه داد: در این سریال که گوشه‌ای از تلاش کادر پزشکی برای مبارزه با کرونا به تصویر کشده شده، با رزیتا غفاری، آشا محرابی، فریبا متخصص، پرویز فلاحی‌پور، رحیم نوروزی، مختار سائقی، فرج‌ا... گل‌سفیدی، زهره قاسمی، آرش جورکش و ... همبازی هستم. بازیگر «فاصله‌ها» بیان کرد: تله‌فیلمی دیگر از ایمان افشاریان نیز آماده نمایش دارم که چند ماه پیش در آن مشغول به کار بودم. هم‌اکنون نیز در سریال جدید ابوالقاسم طالبی با نام «طلاق» که به موضوع مفاسد اقتصادی توجه دارد، بازی می‌کنم. عبدلی افزود: آخرین کاری که از من در تلویزیون پخش شده، به نام «حواست است» و با کارگردانی امیرحسین عسگری بوده است. این مجموعه که هر قسمت آن ده دقیقه بود، به هشدارهای قضایی توجه داشت.

وی در پایان درباره دیگر پیشنهادهای حضور در پروژه‌ها خاطرنشان کرد: پیشنهاد برای بازی کم نیست، اما ترجیحم این است در شرایط کرونایی کمتر کار کنم.

رحمانی: سریال «فصل شب» از «وفا» اکشن‌تر است

نویسنده سریال‌های تلویزیونی گفت: داستان سریال فصل شب جاسوسی عاشقانه است و به جمع شدن نیروهای داعش و حضور نیروهای تکفیری می‌پردازد.

سعید رحمانی گفت: این روزها مشغول بازنویسی سریال «فصل شب» در ۴۰ قسمت هستم که نام قبلی آن گذر عاشقی بود.

وی ادامه داد: امیدواریم تا کمتر از یک ماه آینده، پیش تولید این سریال آغاز شود. در حال حاضر برای تغییراتی در حال مذاکره با سازمان صداوسیما هستیم.

این نویسنده همچنین بیان کرد: داستان این سریال جاسوسی، عاشقانه است و در بین کارهایم شبیه سریال وفاست، اما از وفا هیجانی‌تر و اکشن‌تر است. قصه ما به روز است و به جمع شدن نیروهای داعش و حضور نیروهای تکفیری می‌پردازد و جغرافیای سیاسی امنیتی منطقه نیز در قصه مطرح می‌شود.

رحمانی با اشاره به انتخاب کارگردان این سریال نیز گفت: هنوز کارگردان مشخصی برای این سریال انتخاب نشده است، گزینه‌هایی داریم اما هنوز قطعی نشده است.

وی درباره لوکیشن‌های این سریال نیز عنوان کرد: غیر از قسمت یک که در ایران می‌گذرد باقی قسمت‌ها در سوریه و لبنان روایت می‌شود. اما برای ضبط سکانس‌های سوریه به احتمال فراوان در ایران دکورسازی می‌کنیم.

پایان نگارش سریال «نگران نباش»

تهیه‌کننده سریال نگران نباش گفت: نگارش این مجموعه تلویزیونی به قلم مهتاب صداقت به پایان رسیده است.

مصطفی علمی‌فرد در گفت‌وگو با فارس، افزود: نگران نباش، ملودرامی اجتماعی و معناگراست که به دلیل فضای سنگینی که دارد، می‌تواند در مناسبت خاصی روی آنتن رود. این تهیه‌کننده همچنین یادآورشد: کارگردان این سریال ۳۰ قسمتی هنوز انتخاب نشده است و بعد از پایان تصویربرداری سریال «شهید شهریاری» این سریال را مقابل دوربین می‌بریم. علمی فرد این روزها سریال شهید شهریاری را در دست تهیه دارد.

بازپخش «نون خ۲» از شبکه یک

فصل دوم سریال «نون خ» از شنبه روی آنتن شبکه یک می‌رود.

به گزارش جام‌جم، فصل دوم این سریال به کارگردانی سعید آقاخانی و تهیه کنندگی مهدی فرجی از امروز (۱۷ آبان) هر روز حوالی ساعت ۱۸ از شبکه یک پخش می‌شود. پیش از این، فصل یک این مجموعه از همین شبکه ساعت ۱۸ پخش می‌شد که ادامه آن از امشب پخش می‌شود. داستان نون خ۲ با مرگ مه‌لقا خانم شروع می‌شود و او به دلیل بدهکار بودن، وصیت می‌کند خانه‌اش را بعد از مرگش بفروشند و پول طلبکاران را بدهند. در همین حین مهیار در سایتی غیرقانونی کار می‌کند که مشکلاتی را برای خانواده به وجود می‌آورد. پس از آن اهالی روستا به دلیل زلزله به صحرا می‌روند و در آنجا تا عادی شدن اوضاع صبر می‌کنند. در این مجموعه ۱۵ قسمتی سعید آقاخانی، حمیدرضا آذرنگ، میرطاهر مظلومی، شقایق دهقان، حمید لولایی، سیروس میمنت، پاشا جمالی، مجید یاسر، سیدعلی صالحی، هدیه بازوند، ندا قاسمی، نسرین مرادی و ماشا... و روایی ایفای نقش کرده‌اند.

گزارشی از مسابقه جدید «سیم آخر» که نخستین ق

رقابت در یک استودی

تهیه‌کننده و کارگردان سیم آخر از دغدغه‌هایش می‌گوید

بساط میلیونر شدن را جمع کرده‌ایم

محمدرضا رضائیان، تهیه‌کننده جوانی است که او را با تهیه برنامه کتاب‌باز شبکه نسیم می‌شناسیم. او همزمان با برنامه کتاب‌باز که روی آنتن شبکه نسیم دارد، مسابقه پرهیجان سیم آخر را هم تهیه و کارگردانی می‌کند که پخش آن با اجرای رضا رشیدپور از شب پنجشنبه ۱۵ آبان شروع شده است. با او درباره «سیم آخر» صحبت کرده‌ایم.

مسابقه سیم آخر الهام گرفته از یک مسابقه بین‌المللی به نام بوم است که بسیار هم پربیننده است و در کشورهای مختلف هم اجرا شده است. چطور شما تصمیم گرفتید این مسابقه را ایرانیزه کنید و با بهره بردن از پلتفرم مسابقه خارجی، روانه آنتن شبکه سه کنید؟ مسابقه‌ای که به لحاظ تکنولوژی هم دشواری‌های خاص خودش را داشت؟ ایده از شما بود یا شبکه؟

پیشنهاد ساخت این مسابقه از طرف من بود. برنامه اتفاق را با هدف آگاهی‌بخشی مخاطب، اسفند ۹۸ روانه آنتن کردیم. ضمن این‌که نمی‌خواستیم صرفا بیننده را سرگرم کنیم، بلکه در کنار جذابیت‌های برنامه، علاقه‌مند بودیم، برنامه تخصصی بی‌روح نباشد و همراه با هیجان برای مخاطب باشد. به همین دلیل ماه‌ها برنامه‌ریزی و سردبیری شد و یک گروه حرفه‌ای پای کار بود. تا این‌که به کرونا برخورد کردیم و این ویروس مانع حضور جمعیت در برنامه بود. در حالی که اساس برنامه شبیه سخنرانی بود و متاسفانه به خاطر ویروس کرونا و نگرانی‌های ناشی از آن نمی‌شد تماشاگر بیاوریم. به همین دلیل عملا کارایی خودش را از دست داد. البته در ماه رمضان موضوعات و محورهای دیگر را می‌خواستیم روی همان ساختار در برنامه اجرا کنیم، اما احساس کردیم با فضا همخوانی ندارد. تا این‌که بعد از جلسه‌ای که با مدیران شبکه سه داشتم، تاکید کردم از آنجایی که مردم در خانه هستند و روحیه‌شان هم پایین آمده، بهتر است مسابقه‌ای تولید کنیم که هم فضای آگاهی‌بخشی را حفظ کنیم و هم با تغییر ساختار، هیجان را بالا ببریم. در برنامه اتفاق هم می‌خواستیم ذائقه‌سازی کنیم که نیازمند زمان و صبوری بود، مثل برنامه کتاب‌باز که کم‌کم جای خودش را پیدا کرد. در نهایت بعد از صحبت با دوستان شبکه سه در جلسه جمع‌بندی قرار شد مسابقه سیم آخر را تولید و روانه آنتن کنیم. البته قرار شد ارائه‌ها را کوتاه کنیم و اطلاعات علمی در طول هفته پخش شود.

یعنی اطلاعات عمومی در قالب میان‌برنامه در هفته پخش می‌شود؟

بله. در قالب میان‌برنامه‌های ۱۰ دقیقه‌ای پخش می‌شود که این میان‌برنامه‌ها مقدمه‌ای است تا مخاطبان بیشتر با سوالات مسابقه سیم آخر آشنا شوند و شرکت‌کنندگان هم از دل چنین برنامه‌ای بیرون می‌آید. علاوه‌بر آن باید تاکید کنم که سوالات مسابقه راحت نیست و نیازمند اطلاعات عمومی فراتر از سطح عموم است. همچنین سوالات در همه حوزه‌ها اعم از علمی، اجتماعی، معارفی، ورزشی و... است.

یکی از نقدهایی که به مسابقات تلویزیونی می‌شود، این است که برخی مواقع شاهد هستیم شرکت‌کنندگانی در مسابقه حضور پیدا می‌کنند که اطلاعات عمومی در سطح معمولی هم ندارند و مجریان کمک می‌کنند. شما برای این‌که درگیر چنین آسیبی نشوید، از چه راهکاری در سیم آخر استفاده می‌کنید؟

عنصر فعال و جذاب در صحنه، شرکت‌کنندگان و سوالات و جواب‌هاست. البته مسابقه ایجاب می‌کند که برخی شرکت‌کنندگان نتوانند سوالات را جواب بدهند و شکست بخورند، اما این‌طور نیست که شرکت‌کنندگان راحت بتوانند راهی مسابقه سیم آخر شوند. گروه سردبیری و محتوا حتما به روی شرکت‌کننده لیدر توجه می‌کنند، چون شرکت‌کننده به همراه دو نفر دیگر در برنامه حضور پیدا می‌کند. به همین دلیل شرکت‌کننده اصلی یا اول را صحت‌سنجی می‌کنیم و از پروتکل‌هایی که تعریف کرده‌ایم، باید عبور کند و حداقل آگاهی‌های لازم را برای شرکت در مسابقه داشته باشد.

معمولا جوایز نقدی مسابقات هم با حرف و حدیث‌های زیادی همراه می‌شود، اما با پخش دو قسمت از این مسابقه مشخص شد شما قرار نیست جایزه نقدی به شرکت‌کنندگان بدهید. در این باره توضیح بدهید چطور به اجماع رسیدید؟

مبنای برگزاری مسابقات در کل دنیا روی میلیونر شدن شرکت‌کنندگان است، حتی جوایز نقدی مسابقات یکی از عناصر جذابیت محسوب می‌شود. با توجه به این‌که از همان ابتدا هدف برنامه، آگاهی‌بخشی تعریف شده، احساس کردیم اگر بخواهیم جایزه نقدی برای سیم آخر بگذاریم همسو با اهداف‌مان نخواهد بود و نمی‌خواهیم فرد شرکت‌کننده یک‌شبه ره صدساله را طی کند. بنابراین جوایز مسابقه سیم آخر با روحیه کار و تلاش شرکت‌کنندگان مغایرت ندارد. البته جایزه سیم آخر اندک نیست، اما باید شرکت‌کنندگان مطالعات قوی داشته باشند تا از جایزه ۶۰ میلیون اعتباری ما بهره‌مند شوند. البته این‌طور نیست که فرد برگزیده جایزه نقدی را به خانه ببرد. جایزه ما به این صورت است که شهریه دانشگاه یا کلاس‌های مهارتی در هر حوزه‌ای را به مدت سه سال و با همان مبلغی که گفته‌ام، پرداخت می‌کنیم. طبق اساسنامه‌ای که تعریف کرده‌ایم، فرد باید مراجعه به دانشگاه، کارگاه یا موسسه‌ای که می‌خواهد مهارتی یاد بگیرد، داشته باشد و بعد از هماهنگی ما هزینه مهارت و یادگیری او را به حساب همان موسسه یا دانشگاه واریز خواهیم کرد. در واقع با این اقدام بساط میلیونر شدن را جمع کردیم.

به غیر از جایزه کدام بخش‌های دیگر را ایرانیزه کرده‌اید؟

محتوای مسابقه کاملا متفاوت و براساس آگاهی‌بخشی است. در حالی که در مسابقه بین‌المللی بیشتر جنبه سرگرمی تعریف شده است، اما ما سعی کرده‌ایم هم مخاطبان را سرگرم کنیم و هم به دانش آنها اضافه کنیم تا مسابقه برای‌شان جنبه کاربردی هم داشته باشد.

وقتی شما مسابقه را به لحاظ محتوا و جایزه کاملا ایرانی کردید، پس چرا رضا رشیدپور به عنوان مجری در مسابقه مرتب این جمله را تکرار می‌کند که این مسابقه جهانی است. هدف چیست که این جمله بارها تکرار می‌شود و ما می‌شنویم؟

اساس مسابقه جهانی است و پلتفرم آن از مسابقه بین‌المللی‌اش گرفته شده است. به همین دلیل به این موضوع اذعان داریم و سعی داریم روشن و شفاف این موضوع را بگوییم. بنابراین رضا رشیدپور در بخش‌هایی از مسابقه این جمله را تاکید می‌کند و می‌گوید این یک مسابقه جهانی است. از سوی دیگر مفهوم برنامه برای ما نیست و پلتفرم آن جهانی است. از سوی دیگر مخاطب ما باید بداند وقتی مسابقه‌ای در رسانه‌های دنیا ساخته می‌شود و ملت‌های مختلف از آن لذت می‌برند، ما هم این توان رسانه‌ای را در کشور داریم تا چنین مسابقاتی را تولید و روانه آنتن کنیم و آن هم در بالاترین کیفیت که حتی سقف برنامه‌سازی در تلویزیون را بالا ببریم. این اتفاق در برنامه عصر جدید رخ داده است. مخاطب امروز ما به فراتر از فرم‌های ساده برنامه‌سازی نیاز دارد. البته منظورم این نیست که برنامه‌های گفتگومحور نباشند. این برنامه‌ها هم مهم و بایدی است، اما نباید از کورس برنامه‌سازی هم عقب بمانیم. به همین دلیل باید سقف برنامه‌سازی را ارتقا دهیم.

نام این مسابقه در ابتدا بمب بود، چطور به سیم آخر تغییر نام دادید، در حالی که در ابتدا با همین نام اطلاع‌رسانی شده بود؟

ما چند گزینه برای نام مسابقه داشتیم اعم از سیم آخر، شمارش معکوس و... با توجه به این‌که مفهوم برنامه به نام بوم بود، ما هم به این شکل اطلاع‌رسانی کردیم، اما احساس کردیم بهتر است نامی انتخاب کنیم که ایهام هم داشته باشد. نام بین‌المللی برنامه فقط به میزانسن مربوط می‌شد، اما سیم آخر جامعیت دارد و با توجه به این‌که قرار است ایده‌هایی به برنامه اضافه شود، نام بمب دست ما را می‌بست.

چطور شد اجرای این مسابقه را به رضا رشیدپور سپردید؟ به غیر از او گزینه دیگری هم داشتید؟

برای برنامه اتفاق همکاری و تجربه خوب و عالی با آقای رضا رشیدپور داشتیم. او در بالاترین رده مجریان هنرمند کشورمان قرار دارد و اگر بخواهیم دسته‌بندی کنیم جزو برترین‌ها هستند و همکاری با او باعث افتخار هست. ضمن این‌که او مجری توانمندی است که هم می‌تواند برنامه گفت‌وگومحور اجرا کند، هم مسابقه و در یک کلام ژورنالیست حرفه‌ای هم هست. بنابراین با این حجم توانمندی ما گزینه دیگری نداشتیم و از ابتدا به آقای رشیدپور فکر کردیم. از سوی دیگر در قامت اجرای مسابقه قرار نگرفته بود و مخاطب تصویر جدیدی از او می‌بیند. توانمندی متفاوت او در اجرا منجر به همکاری شد و خوشبختانه وقتی ایده مسابقه را با او طرح کردیم، دوست داشت و پذیرفت. به علاوه این‌که ما نیاز به مجری برای این مسابقه داشتیم که هر قسمت از برنامه، اطلاعات بداهه لازم باشد از طرف مجری داده شود و با توجه به این‌که رضا رشیدپور مهندس است و در کنار مهندسی در چند رشته دیگر هم تحصیل کرده، به همین دلیل بهترین انتخاب برای این برنامه بود.

رضائیان: اساس مسابقه جهانی است و پلتفرم آن از مسابقه بین‌المللی‌اش گرفته شده است. به همین دلیل به این موضوع اذعان داریم و سعی داریم روشن و شفاف این موضوع را بگوییم. بنابراین رضا رشیدپور در بخش‌هایی از مسابقه این جمله را تاکید می‌کند و می‌گوید این یک مسابقه جهانی است

فرصت‌های آموزشی در قالب جوایز

در هر قسمت از مسابقه سیم آخر دو گروه سه نفره وجود دارد که هر سه نفر با هم نسبت دارند. به عنوان مثال در نخستین قسمت از این رقابت گروه اول شامل یک زوج و خاله‌شان بود و گروه دوم، سه همکلاسی دانشگاهی. بنابراین از این نظر می‌توان یک رقابت دوستانه یا خانوادگی را در این مسابقه شاهد بود که باعث تقویت روحیه کار گروهی در شرکت‌کننده‌ها نیز می‌شود.

هر شرکت‌کننده به نوبت مسؤول خنثی کردن بمب‌ها می‌شود و هم‌گروهی‌هایش پشت میزی که برای این منظور در نظر گرفته شده، قرار می‌گیرد. بدین ترتیب که سوالات به همراه گزینه‌هایی که شامل پاسخ‌های درست و غلط است، روی نمایشگر قرار می‌گیرد که هر کدام از پاسخ‌ها با یک رنگ مشخص شده‌اند. شرکت‌کننده با دادن پاسخ‌ها به ترتیب سیم‌های همرنگ همان پاسخ را می‌چیند تا بمب خنثی شده یا منفجر شود. برای سوال نخست پاسخ‌های چهارگزینه‌ای در نظر گرفته شده اما در سوالات بعد گزینه پاسخ‌ها بیشتر شده و به همین دلیل هیجان بازی هم بیشتر می‌شود. سوالات همگی مربوط به اطلاعات عمومی است و هر کسی که تصور می‌کند می‌تواند به این سوالات که در زمینه‌های مختلف فرهنگی، دینی و مذهبی و حتی ریاضی است، پاسخ دهد، قابلیت شرکت در این رقابت را دارد تا اطلاعات عمومی خود را محک بزند. اما همین جا بگوییم که هیچ پول نقدی به برنده‌ها داده نمی‌شود و یکی از تفاوت‌های این مسابقه با سایر رقابت‌های تلویزیونی در همین نکته است که در نهایت مجموع امتیازها محاسبه شده و به عنوان یک فرصت آموزشی در اختیار شرکت‌کننده‌ها قرار می‌گیرد و آنها نیز تا سه سال زمان دارند تا از این فرصت آموزشی استفاده کنند. بدین معنی که امتیازها تبدیل به شهریه‌های آموزشی برای دانشگاه و یا کلاس‌های آزاد آموزشی در همه زمینه‌ها می‌شود. بنابراین اگر در این رقابت به دنبال کسب پول نقد هستید، بی‌خیال شرکت در این مسابقه شوید و صرفا از تماشای آن لذت ببرید.

فاطمه عودباشی
زینب علیپورطهرانی
رسانه

از بمب‌گذاری شبکه سه خبر دارید؟ از هفت بمبی که در استودیو یک برنامه طراحی شده و هر آن ممکن است منفجر شود، چطور؟ از این‌که قرار است آدم‌های کاملا معمولی و بدون تخصص خنثی‌سازی بمب، دست به سیم چین ببرند و بمب‌ها را یکی یکی خنثی کنند یا با کوچک‌ترین غفلت آنها را منفجر کنند و فضا را پر از دانه‌های رنگی کنند، چطور؟ این سوالات مقدمه‌ای بود برای این‌که با مسابقه جدید شبکه سه آشنا شوید. مسابقه «سیم آخر» با نام قبلی «بمب» یک رقابت پرهیجان و جذاب و متفاوت در شبکه سه است که حاصل تلاش یک گروه جوان و خلاق است که مدت‌هاست در فکر ساخت و طراحی این مسابقه برای بیننده‌های شبکه سه هستند تا در این روزهای کرونایی

طراحی سوالات «سیم آخر» پیچیده است

احسان عمادی سرپرست نویسندگان و طراح سوالات این مسابقه در این‌باره می‌گوید: فرمت این مسابقه با فرمت سایر مسابقه‌ها متفاوت است. چون در هر مسابقه‌ای که سوالات چند گزینه‌ای وجود دارد، یک گزینه جواب صحیح وجود دارد و باقی جواب‌ها اشتباه است. اما اینجا برعکس است و شرکت‌کننده قرار است پاسخ‌های اشتباه را پیدا کند و بقیه جواب‌ها صحیح هستند.

وی همچنین ادامه می‌دهد: این اتفاق هم بحث هیجان کار را برای شرکت‌کننده‌ها بالا می‌برد و هم طراحی سوالات را پیچیده‌تر می‌کند. من پیش از این برای مسابقه «ثانیه‌ها» که سال‌ها پیش از شبکه دو پخش شد، کار طراحی سوال انجام داده بودم. اما شکل طراحی سوال این مسابقه خیلی متفاوت است. این‌که هر سوال تعدادی پاسخ صحیح و پاسخ غلط داشته باشد، کار را از آنچه فکر می‌کردیم، پیچیده‌تر می‌کرد.

عمادی درباره محتوای سوالات نیز توضیح می‌دهد: ما در طراحی سوالات سعی کردیم سراغ موضوعات و حوزه‌هایی برویم که شرکت‌کننده‌ها در طول دوران تحصیل اولیه یعنی تا دیپلم با آن برخورد کرده باشند و خیلی سراغ اصطلاحات تخصصی نرفته‌ایم تا برای مخاطبان هم قابل درک و فهم باشد. به عنوان مثال سراغ شاعری در قرن ششم نرفتیم که فقط دانشجویان ادبیات او را می‌شناسند. این خیلی برای یک مسابقه مهم است که سوالات نه خیلی آسان باشد و نه خیلی سخت و تخصصی. در طراحی به سراغ سوالاتی رفتیم که به یک شکلی این سوالات به گوش شرکت‌کننده‌ها و بیننده‌ها خورده باشد. البته سوالات اول ساده‌تر است و در بمب طلایی سوالات سخت‌تر می‌شود. اما همان‌طور که گفتم تخصصی نیست. فقط به اطلاعات عمومی شرکت‌کننده‌ها برمی‌گردد تا در کنار